

zektől még lehetünk gyümölcsstelen életek.

Mert mi is a gyümölcs? Emlékezzünk csak a Galata 5,22-re: "A Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szí-
vesség, jóság, hűség, szelidség, mértékletesség." Ezeket kere-
si Isten három esztendeje, vagy harminc esztendeje; vagy négy-
száz esztendeje, vagy ha úgy tetszik, kétezer esztendeje! És
vajjon talál-e? Nem lettünk-e gyümölcsstelen fügefákká? Nem
"meddő ítélgetéseket és még meddőbb panaszokat" talál-e gyü-
mölcse helyett a mi Urunk? Nem hangzott-e már el az ítélet:
"Vágd ki azt, miért foglalja a földet is hiába?"

A gyümölcsstelen élet haszontalan élet.

A bibliafordítók ezt a mondatot nem egyféleképpen adják
vissza. Károlyi Gáspár, az istenes öreg arról beszél, hogy a
gyümölcsstelen fa a földet is "hiábavalóvá teszi". Az újabb for-
dítások meg arra utalnak, hogy a gyümölcsstelen fa csak "kizsa-
rolja a földet", mert hiába adja néki a föld az ő termő erejét
az nem lesz gyümölcsé. Sőt van fordítás, amely arra mutat rá,
hogy a gyümölcsstelen fa "másoknak is útjában áll." Mindezek a
fordítások az elhangzott ítélet jogosságára mutatnak rá.

Mélyen megindító az is, amikor az ember önmagának kényte-
len megállapítani, hogy hiába és haszontalanra költötte az ere-
jét./És, 49,4/ Alázatra indító, amikor mások állapítják meg ró-
lunk, hogy haszontalan, hiábavaló, másoknak is útjában álló é-
letet élünk. Jaj, ha ezeket a bírálatokat vállránditással, vagy
kézlegyintéssel intézzük el. Az az Isten szerint való, ha meg-
alázkodva megvizsgáljuk szívünket: vajjon csakugyan termi-e é-
letünk a megtérésnek, a Léleknek a gyümölcseit. Mert Isten ki-
mondta az ítéletet a gyümölcsstelen életre. S akik ismerjük a
Bibliát, tudjuk, hogy nem csak ebben az egy példázatban, hanem
az egész Bibliában.